

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/140/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 161701559
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:161701559.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., IČO: 35 815 256, so sídlom Mlynské Nivy 44/a, Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, Bratislava, proti žalovanému: Y. L., A.. XX.X.XXXX, W. U. XX, P., o zaplatenie sumy 576,27 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 22. februára 2019 č.k. 27C 133/2017-49 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 566,27 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.7.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Vychádzal zo skutkového vymedzenia žaloby žalobcom, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 576,27 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10 Eur od 27.8.2016 do zaplatenia, 5% ročne zo sumy 566,27 Eur od 30.7.2016 do zaplatenia, tým, že ako dodávateľ uzatvoril so žalovaným ako odberateľom zmluvu, predmetom ktorej bola povinnosť žalobcu dodávať žalovanému zemný plyn a povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi za dodaný zemný plyn dohodnutú cenu. Žalobca vystavil žalovanému za dodaný zemný plyn faktúry, ktoré však žalovaný neuhradil riadne a včas, ani napriek písomným výzvam žalobcu na ich zaplatenie. Nárok na úrok z omeškania odôvodnil žalobca poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

3. Žalovaný sa k žalobe napriek výzve nevyjadril.

4. Súd prvej inštancie vychádzal z ustanovení § 588, § 591, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1 a 2, § 54 ods. 1, § 544 ods. 1,2, § 118 ods. 1, § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 47 ods. 8, § 3 písm. c) bod 12, § 82 ods. 1 písm. g), § 82 ods. 2, § 71 ods. 2, zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike, účinného od 1.9.2012, vo veci rozhodol postupom podľa § 297, § 219 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“).

5. Vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o združenej dodávke plynu zo dňa 18.12.2015, odstúpením od zmluvy zo dňa 08.06.2016 s doručenkou, podacím hárkom, vyúčtovacou faktúrou č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou 29.07.2016 na sumu 566,27 Eur, dokladom č. XXXXXXXXXXXX splatným

dňa 26.08.2016, upomienkou - dôrazná výzva na zaplatenie pohľadávky zo dňa 12.08.2016, pokusom o zmier zo dňa 10.10.2016.

6. Zo zmluvy o združenej dodávke plynu pre odberateľa plynu v domácnosti zo dňa 18.12.2015 zistil, že žalobca ako dodávateľ sa zaviazal dodávať plyn pre žalovaného ako odberateľa na odberné miesto POD číslo X., U. XX, P.. Žalobca dokladom č. XXXXXXXXXXXX splatným dňa 26.08.2016 fakturoval žalovanému sumu 10 Eur ako náhradu vynaložených nákladov za vystavenie a zaslanie upomienky a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou 29.07.2016 sumu 566,27 Eur za dodaný zemný plyn.

7. Konštatoval, že plyn je hnuiteľnou vecou v zmysle § 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka a zmluva o dodávke plynu medzi žalobcom a odberateľom plynu v domácnosti (teda nepodnikateľom) je svojou právnou povahou (rámcovou) kúpnu zmluvou v zmysle § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka (uznesenie NS SR sp. zn. 5 MCdo 20/2009). Z § 588 a 591 Obč. zák. potom vyplýva, že odberateľ zemného plynu je povinný za dodaný zemný plyn zaplatiť dohodnutú cenu.

8. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi žalobcom ako dodávateľom plynu a žalovaným ako odberateľom plynu bola dňa 18.12.2015 uzavretá zmluva o združenej dodávke plynu pre odberateľa plynu v domácnosti. Za preukázané a nespochybnené mal, že žalobca mu v rozhodnom období dodával plyn na dojednané odberné miesto. Uviedol, že podľa § 47 ods. 8 zákona č. 251/2012 Z.z. je základnou povinnosťou odberateľa plynu zaplatiť dodávateľovi plynu cenu za dodaný plyn a súvisiace služby. Žalovaný bol povinný uhrádzať cenu za jednotlivé obdobia opakovanej dodávky plynu formou preddavkových platieb a žalobca ako dodávateľ bol povinný a oprávnený vykonať vyúčtovanie odberu plynu formou vyúčtovacej faktúry a po zistení skutočného odberu plynu za príslušné fakturačné obdobie vypočítať rozdiel medzi cenou stanovenou na základe skutočného odberu plynu a súčtom prijatých platieb z preddavkov za celé obdobie od začiatku fakturačného obdobia do dňa odpočtu skutočného odberu plynu. Žalobca si v žalobe uplatnil fakturované dodávky za obdobie od 22.12.2015 - 10.07.2016 sumou vo výške 566,27 Eur (vyúčtovacia faktúra č. XXXXXXXXXXXX). Keďže žalovaný výšku uplatneného nároku nespochybnil a nepreukázal, že by cenu za dodaný plyn podľa faktúry zaplatil, žalobe v tejto časti vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 566,27 Eur. Žalobcovi priznal aj úroky z omeškania z faktúry č. XXXXXXXXXXXX odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti, a to v žalobcom uplatnenej výške úrokov z omeškania, nakoľko boli uplatnené v súlade s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

9. Žalobcovi nepriznal sumu 10 Eur, ktorú žalovanému vyúčtoval dokladom č. XXXXXXXXXXXX splatným dňa 26.08.2016 ako náhradu vynaložených nákladov za vystavenie a zaslanie upomienky s odôvodnením, že v tejto časti žalobca zaslanie upomienky žiadnym spôsobom nepreukázal. Predloženie faktúry nepovažoval za dostatočný dôkaz na to, aby mohol uplatňovaný nárok v tejto časti priznať. Navyše takéto náklady nemožno podľa súdu prvej inštancie ohodnotiť paušálnou náhradou, keďže tento nárok predstavuje samostatný hmotnoprávny nárok žalobcu podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, definovaný ako príslušenstvo pohľadávky, ktorý z hľadiska jeho dôvodnosti a výšky treba preukázať, pričom sa veľký dôraz kladie aj na účelnosť týchto nákladov. Musí ísť o náhradu účelne vynaložených nákladov žalobcu vzniknutých v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a nie o ich paušálnu náhradu. V danom prípade však žalobca vôbec nešpecifikoval, aké konkrétne náklady, mu v súvislosti s vystavením a zaslaním upomienky vznikli.

10. Mal za zrejmé, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený danou zmluvou je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Mal tak za to, že dohodnutie vyššie uvedeného poplatku, aj v prípade preukázania jeho dôvodnosti a skutočnej výšky, by spôsobovalo zjavnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa, čo spotrebiteľské zmluvy podľa ust. § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka nesmú obsahovať. Išlo by o neprijateľné podmienky v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, resp. § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka a tieto sú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Vzhľadom na uvedené žalobu v časti o zaplatenie sumy 10 Eur spolu s príslušenstvom zamietol.

11. Proti tomuto rozsudku v jeho zamietajúcej časti podal odvolanie žalobca a žiadal ho v tejto napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie zrušiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal

nesprávnosť rozhodnutia spočívajúcu v tom, že na základe výzvy súdu zo dňa 25.4.2018 podaním zo dňa 13.7.2018 vzal žalobný návrh v časti, v ktorej sa domáhal zaplata sumy 10 Eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10,00 Eur od 27.8.2018 do zaplata späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť a domáhal sa už len zaplata sumy 566,27 Eur a 5% úroku z omeškania ročne zo sumy 566,27 Eur od 30.7.2016 do zaplata. Súd prvej inštancie mal preto konanie v časti o zaplata sumy 10 Eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10,00 Eur od 27.8.2018 do zaplata zastaviť. Po čiastočnom späťvzati jeho žaloby zo dňa 13.7.2018 tomuto späťvzatiu žaloby bez odôvodnenia nevyhovel.

12. Žalovaný odvolanie nepodal, k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

13. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) prejednal vec v napadnutej zamietajúcej časti bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti treba zrušiť.

14. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

15. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej (§ 145 ods. 1 CSP).

16. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručení žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti (§ 145 ods. 2 CSP).

17. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzati žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzati žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzati žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávania.

18. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca po podaní žaloby a jej doručovaní žalovanému podaním zo dňa 13.7.2018, došlým na súd dňa 20.7.2018, vzal svoju žalobu čiastočne v sume 10 Eur a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10 Eur od 27.8.2016 do zaplata späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Preto odvolacia námietka žalobcu, že súd prvej inštancie o tomto jeho čiastočnom späťvzati žaloby nerozhodol, ale v tejto časti jeho žalobu zamietol, je dôvodná.

19. Odvolací súd z tohto dôvodu rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom ďalšom konaní sa tento vysporiada s vyššie uvedeným čiastočným späťvzati žalobcu a o tomto rozhodne. Súd prvej inštancie rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 1 CSP).

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).